

Inter Dart Trophy 2008

Po roce jsme se opět vrátili k Jaderskému moři...

Od data založení Českomoravského šipkového svazu (ČMŠS) v roce 2004 pořádáme spolu s partnery v Itálii, Rakousku, Švýcarsku a nyní také v Německu turnajový okruh s názvem Inter Dart Trophy. Cílem tohoto turnajového okruhu je přátelské setkání šipkařů zúčastněných zemí, získání nových sportovních a kulturních zkušeností a v neposlední řadě i účast v šipkových turnajích. V únoru, kdy IDT turnaj pořádá ČMŠS v prostějovské restauraci Penzion H-Club, jsme se dozvěděli, že další pokračování IDT v italském Lignano Sabbiadoro se z důvodu reorganizace italského svazu Free Dart neuskuteční. Začalo složité vyjednávání o uspořádání IDT na italské půdě bez účasti italské strany. Nakonec z toho vznikl Šipkařský kemp IDT, bohužel ale až ve druhém zářijovém týdnu. Předě mnou byla otázka, jak na tuto změnu termínu zareagují samotní šipkaři. Reakce některých mě velmi příjemně překvapila: Klidně pojedeme i o vánocích! Připomínám si léta minulá a krotím emoce, neboť zájezd do Itálie je vždy pro nás pro všechny velkou neznámou plnou nevědění překvapení.

NEDELE

Hodina „H“ se blíží spolu s naší narůstající nervozitou. O první velké překvapení se postarala smluvní doprava pana Studeného z Konice, který nám oznámil, že po třech letech s námi pojedou nový řidič. Náš přívatní šofér Petr je v době konání totiž na křtinách (to je tak, když mu jednou dovolíte vzít si sebou na IDT přítelkyni) Je neděle půl desáté večer. Před pár hodinami skončil Master mládeže a u firmy ČDS-Trading v Prostějově zastavuje autobus. Hned po výstupu řidiče z autobusu nám bylo jasné, že tento chasník „Láďa“ zcela jistě zapadne do našeho „učeneho kolektivu.“ Chvilku po desáté večerní máme naloženo, lehce upito (někteří více) a vydáváme se na první zastávku z našeho itineráře – supermarket Tesco. Rozkaz zněl jasně. Nikdo nesmí projít s více než platem plechovkového piva. Sraz u autobusu za třicet minut. Po padesáti minutách na naléhání ostatních odcházím do supermarketu, abych zde našel dva chybějící hráče z Hnojic Libora Kašpárka a Martina Oháňku, kteří ještě nikdy tak velký supermarket neviděli a byli okouzleni množstvím zboží, které mnohonásobně převyšovalo nabídku jejich minimarketu v Hnojicích... slavnostně vyrazíme směr státní hranice.

lu Ge Tur. Odcházím na recepci pro klíče od pokojů. Asi osm měsíců máme objednáno osm pokojů po šesti lůžkách avšak klíče dostávám dvanáct. Vracím se k autobusu a než dopovím historiku o rezervaci počtu pokojů, přichází do autobusu recepční a rázem jsme zase bez klíčů. Ty se nám za malou chvíli vrátí i s údajně přesným počtem lůžek na jednotlivých pokojích. Zkušenosti velí nerodit klíče dřív než si pokoje prohlédneme. Bydlíme v prvním patře v hotelové části Holiday. Ubytovat se, zjistit na kterou stranu je moře, a kdo má zájem, má v sedm sraz na společnou večeři, na kterou nakonec odcházíme téměř všichni. Podle hlasitého mlaskání tuším, že všem chutná. Po večeři následuje osobní volno, které někteří využili k založení karetního Casina s provozní dobou „od nevidím do nevidím“.

ÚTERÝ

Krásný slunečný den začínáme společnou snídaní. I přesto, že italská snídaně se skládala z jedné bulky, máloho másla, máloho džemu a ochuceného jogurtu, byla velmi vydatná. O její vydatnost se zasloužily drobnosti z domácích zásob (např. několik zavařovaček plných masa, šunka krájená i v

reprezentantů v těžké atletice Viktora Proňe a Vasilu Handzyuka – družstvo Ušica (v konečném zúčtování třetí místo). Po turnaji následoval zasloužený odpočinek ve vlnách Jaderského moře.

Zatímco se všichni válí u vody, komunikují s Carmen o nábzu šipkových automatů. Z původně objednaných pěti klesáme na tři a při samotném příjezdu mají pouze dva. Lidově řečeno: čára přes rozpočet. V duchu počítám dobu trvání jednotlivých turnajů odehraných na dvou automatech. K výslednému času přičítám přerovské mobilní karetní kasino a výsledkem mi zůstává odchod ze sálu rovnou na snídání.

Na dnešní večer je naplánován turnaj dvojic mixů. Má svižné tempo a na nejvyšší stupeň vystoupá dvojice ve složení Kateřina Flašková a Milanem Pečívka, kteří ve finále poráží „rodinu“ Kolářovu (Martin Kolář a Eva Rygalová). Času je dost, je teprve půlnoc... tak proč ještě něco nepodniknout... Napadá mne zahrňvák. Vítězem se za ranního kurpění stává Ondřej Janota. Jsou čtyři ráno a někde slyším nějaké „Flek, Re...“

STŘEDA

Opět začínáme velmi bohatou snídaní (domácí zásoby jsou asi nevyčerpatelné) a na programu

Sekanina a Přemysl Pisklák, kteří se sami pasovali na mistry železných kulí. Osobní volno, které následovalo před večerním turnajem dvojic, využil každý po

Nejlepší tým v plážovém volejbalu.

Foto: ČMŠS

svém. V sedm hodin večer zahajujeme turnaj dvojic. V ryzé přerovském finále vítězí dvojice Martin Kolář s Ondřejem Janotou před Michalem Dolínkem s Petrem Šromem.

ČTVRTEK

Hned ráno se přesunujeme do Aquaparku, který je součástí hotelového komplexu Ge Tur. I přesto, že všichni účastníci zájezdu byli plnoletí, chovali jsme se tam jako pubertální děti. Vyhnala nás až siréna ohlašující dvanáct hodin, naražená kolena Martina Bielika a hlad. Na druhou hodinu je připraven výlet do Caorle. Přestože je nepovinný odjíždíme v plné sestavě. Součástí výletu jsou nákupy, prohlídka historického centra, společná večeře v českém nebo italském stylu (záleželo na výběru), české pivo a italská zmrzlina. Zpět do hotelu se vracíme okolo osmé hodiny večerní a před námi je turnaj v cricketu. Nejlepším „kriketákem“ se nad ránem stal Přema Pisklák. V průběhu turnaje i po něm bylo stále v provozu přerovské karetní kasino, takže kdo chtěl...

PÁTEK

V době, kdy v casinu docházelo k uzavěre, ostatní snídali a připravovali se na hlavní plážový program pátečního dne – turnaj v petanque dvojic. K překvapení všech (hlavně mistrů ocelových koulí) se hrálo novou plastovou sadou určenou pro písčité pláže (že by nějaký spor steel versus soft?). Zájemců o petanque bylo tolik, že museli být rozlosováni do skupin. Absolutním vítězem se stala dvojice Miroslav Hanák a Mar-

tin Bielik (s názvem Prasklá koule), kteří ve finálovém zápase porazili „datlovce“ (Roman Pfof a Vratislav Vyvozil).

Po turnaji se šlo do moře, kde si další účastníci zájezdu plnili vyhlášená hned první den a až na výjimky ho do konce zájezdu splnil každý. V moři utváříme velký diskusní kroužek, který probral všechna možná a nemožná témata od Adama po Zdeňka. Většinu z nás vyháňá

Zdravé jádro využívá sálu a jeho zázemí. Připraví malý raut z výhradně z italských pochutin (výjimku opět tvoří rodina Sekaninovi, která k italským pochutinám přidává další kulinařské dobroty „alla Czech Republic“).

Za zvuku kytary Pepy „Doda“ Banýra se pomalu „rozjždíme“ a postupem času si k našemu skromnému stolu přisedá stále více a více účastníků zájezdu. Poslední zavírá a zhasne. Jsou

hlad. Navrhují pizzu. Pokyvování hlavami znamená souhlas a tak zamíříme k naší oblíbené pizzerii. Objednáváme si čerstvou pizzu velkou jako kolo u nákladáku a společně ji nasoukáme do bříšek. Pak odcházíme zpět na pláž. Okolo páté se prudce ochladí. Nebe je zatažené a dešť jen a jen spadnout. Do turnaje jednotlivců zbývá ještě nějaký čas a tak spolu s Přemkem přemýšlíme o náhradní variantě na sobotu. Výlet do Caorle na vyhlášené sobotní trhy se zdá být dobrou volbou. Od sedmé hodiny začíná hlavní turnaj jednotlivců v 501. Nejlépe se s ním vypořádal Roman Šmudla, který ve finále zdolal Martina Koláře a v kategorii žen si vítězství pohlíkala Martina Skřebská.

SOBOTA

Na rozdíl od předcházejících dnů snídáme v jídelně, protože venku hustě prší. Náhradní program oslovil podstatnou většinu účastníků zájezdu a po snídání vyrazíme utráčet Eura do Caorle. Celý uchození se vracíme do hotelu po třetí hodině. Všude je ticho. Asi všichni odpočívají... ne... ne... Slyším hlasitě „All in“... casino funguje... a na programu je Texas Holdem Poker. Odcházím chystat závěrečné vyhlášení našeho zájezdu.

V šest hodin se naposledy scházíme v prostorné hale, kterou jsme tu měli po celou dobu k dispozici a vyhláujeme nejspěšnější sportovce a sportovkyně. Předáváme jim trofeje a „bubliny“ a tu a tam i mimořádné ceny za mimořádné zásluhy. Po vyhlášení se rozcházíme s cílem užít si poslední večer.

čtyři ráno. Přerovské kasino je stále v provozu a jen tu a tam vrznou dveře.

NEDELE

Probouzíme se se smutnou náladou. Týden uběhl jako nic a nás čeká cesta domů. Jediné co nás těší je, že prší. A podle barvy oblohy to vypadá, že ještě dlouho pršet bude. Nebe se na malou chvíli umoudří a my toho využíváme na naložení věcí. Nelze si nevsímnout, jak se postupem času z našeho autobusu stává autobus nízkopodlažní. K odjezdu chybí už jen málo. Společná fotka nás všech. Opět se spustil dešť, který nás snáze přesvědčil o správnosti dřívějšího odjezdu. Původně plánovaný odjezd (v 15:00 hodin) se přesunuje na dvanáctou. Vyrazíme k domovu a první zastávku máme až na Autogrillu před rakouskými hranicemi. Cesta ubíhá velmi rychle a okolo půlnoci zastavujeme u supermarketu Tesco v Prostějově. Zde vystupuje podstatná část účastníků a my se zbytkem zanedlouho stojíme u sídla ČMŠS. Máme za sebou týden plný sluníčka, 1.600 kilometrů, každý asi kilo nadváhu (někteří i víc), splněného bobříka úlevy (až na některé jedince), ale také to hlavní, týden pohody a dobré nálady.

Děkuji všem za účast na sportovním zájezdu ČMŠS. Děkuji Vám všem za reprezentaci a kladný přístup k celému zájezdu. Jsem neskutečně rád, že se nám vyhnulo jakékoliv zranění a pevně doufám, že Vám stejně jako mně na tento zájezd zůstanou pěkné vzpomínky.

Zdeněk Špička

Šipkaři v akci - tentokrát v petanque.

Foto: ČMŠS

PONDĚLÍ

Okolo desáté hodiny ranní parkujeme v historickém centru Udine, kde nás vítá sluníčko. S obavami dávám povel k prvnímu delšímu rozchodu (dvě hodiny) a odcházím do nejbližšího kostela věnovat první Eura a tichou modlitbu za šťastný návrat mých soupeřů. Kupodivu se vrací všichni... Po sčítání lidu vyrazíme k cíli naší pouti. Jsou dvě hodiny odpoledne a my projíždíme bránou hote-

celku, tvrdé i mazací sýry, paštiky ve střívků i v plechu a... pochopitelně Gambinus). Po snídání následuje první oficiální soutěž – plážový volejbal dvou až tříčlenných družstev. Jako nejlepší se ukázalo být družstvo s názvem „Stánkaři“ ve složení Martina Skřebská, Petr „Stánek“ Stodola a Roman Šmudla. Na přání Přemka dodávám, že finálový zápas s týmem „Jen Tak“ vyhrálo družstvo „Stánkařů“ podvodným způsobem?.

Příjemným překvapením turnaje byla účast dvou ukrajinských

je plážový turnaj v soft tenisu. Počasí je slunečné, teplota okolo třiceti, ale vítr vanoucí od moře nám zabraňuje v plánovaném turnaji. Na řadu přichází alternativa v podobě plážového petanque (snad se to tak píše, ale my fonetici...). Hrajeme klasickými kovovými koulemi, které někdy díky své váze a stylu hodu mizí pod horkým pískem. O prasátku ani nemluví. Hra je natolik zajímavá a zábavná, že ji zařazují do kategorií plážových her a stává se hlavním pátečním programem. Nejvíce se daří dvojici Ota